

ΒΑΡΑΘΡΟΝ «ΣΚΟΡΠΙΩΝ» ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

A. Σ. Μ. 4332

Τύπο Ιω. Ιωάννου

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Τήν θέση του θαράθρου τῶν Σκορπιῶν ύποδειχγύει ὁ κ. Π. Γ. Γκλούζελης ἡ Μπατατάμη, κάτοικος τοῦ Λεωνίδου, δ ὀποῖος μᾶς ὑπέδειξε καὶ τὸ περίφημο σπήλαιο τοῦ Διονύσου μονῆς Ἀγίου Νικολάου Σύντεκτο. Μετὰ ἀπὸ τὴν πρώτη ξρευγα στὸ σπήλαιο τοῦ Διονύσου κατὰ τὴν Ἐλληνο-Γαλλικὴ Σπηλ. Συνάντηση τοῦ 1973 ἔξερευνήθηκε καὶ τὸ σπήλαιο τῶν Σκορπιῶν τόν Αδγουστο. Ἀπὸ Ἐλληνικῆς πλευρᾶς ἔλαδον μέρος ὁ κ. Τ. Ιωάννου ποὺ ἐγτολῇ Ε.Σ.Ε. ἀνέλαβε τὴν μελέτη τοῦ θαράθρου καὶ ἡ κ. Ἀγνα Πετροχειλού, ὁ κ. Δ. Λιάγκος, ἡ δἰς "Αν. Μπρέργκιν, ἡ δἰς Γ. Ιωάννου, ὁ κ. Γ. Δηλαρᾶς, ὁ κ. Η. Βαριθενᾶς, ὁ κ. Δ. Ἀλφέρης. Ἀπὸ Γαλλικῆς πλευρᾶς οἱ J.-M. RELIN, D. TURBE, P. GUILLEMET, BR. MOTROT, S. GARIN, G. RELIN, J.-P. MIGNOT, R. GAUTIER.

ΘΕΣΙΣ

Τὸ θάραυρο δρίσκεται σὲ ἀπόστασι καὶ ὑψομετρικὴ διαφορὰ 200 μ. περὶ που ἀπὸ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Προφήτη Ἡλία, τὸ δποῖο εἶγαι κουτὰ στὸ Λεωνίδιο. Ἀπὸ τὸ Λεωνίδιο στὸν Προφήτη Ἡλία καὶ στὴν εἴσοδο τοῦ θαράθρου, φθάνοντες μετὰ ἀπὸ πορεία τριῶν τετάρτων.

ΤΟ ΒΑΡΑΘΡΟ

Τὸ θάραυρο τῶν Σκορπιῶν μὲ τὶς μεγάλες φυσικὲς δυσκολίες ἀλλὰ καὶ τὶς τεχνικὲς στὴν δργάνωση τοῦ ὄλικοῦ γιὰ τὴν κάθισο μέχρι τὸ θαύμερο σημεῖο, ἀπαιτήσε χρόνο τεσσάρων ἡμερῶν. Εἶναι καλύτερα γὰρ ἔξηγήσουμε τὶς ἔργασίες που κάνουμε κάθε μία ἡμέρα ἀπὸ τὶς τέσσερες ποὺ χρειάστηκαν γιὰ τὴν δλοκλήρωση τῆς ἔξερευνήσεως τοῦ θαράθρου τῶν Σκορπιῶν.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

Κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα ἔγινε δργάνωση τοῦ ὄλικοῦ στὸ πρῶτο τμῆμα τοῦ θαράθρου ποὺ κατεβαίνουμε σ' αὐτὸ μὲ καθετη κατάβαση 2,50 μ. Κοηθητικὸ γιὰ τὴν κατάβαση εἶναι δ κορμὸς τῆς συκιάς ποὺ εἶγαι φυτρωμένη στὴν κορυφὴ τοῦ σωροῦ ἀπὸ πέτρες καὶ χώματα ποὺ σχγματίζεται στὸ τμῆμα αὐτὸ τοῦ θαράθρου. Ἡ είσοδος τοῦ θαράθρου εἶγαι δίδυμη, ἡ μία ἔχει διαστάσεις 0,50 μ. X 0,50 μ.

και ή δεύτερη 1 μ. X 2,50 μ. Λπδ τήν δεύτερη γίνεται και ή είσοδος και ή κατάβασις πρός τό δάραθρο. Μετά τήν κατάβαση δεξιά και αριστερά σχηματίζεται θάλαμος μὲ διαστάσεις μήκος 20 μ., πλάτος 8 μ. και ύψος δροφῆς ἀπὸ 4 μ. ἕως 7 μ. Συγκοινή κατάβασις ἀπὸ τὸ ἐπιπέδῳ τῆς εἰσόδου μέχρι τήν αρχὴν τῶν δύο διαράθρων δεξιῶν και αριστερῶν 10 μ. Γίνεται διθομέτρησις τοῦ δεξιοῦ διαράθρου και διαπιστώνεται ὅτι ἔχει κάθετο δάθος 92 μ.

Αρχίσουμε τήν κατάβαση στὸ δεξιό δάραθρο. Στὰ 30 μ. ὑπάρχει μικρὸς ἔξωστης. Μέχρι τὸν πρώτο ἔξωστη κατέβημεν δ JAN-MARC RELIN και ή PATRICIA GUILLEMOT. Σὲ 15 μ. πιδ κάτω ὑπάρχει ἔνας δεύτερος μικρότερος ἔξωστης ποὺ μετὰ δίας είναι δυνατὸν νὰ σταθῇ ἐγκάτοιμο. Μέχρι τὸν δεύ-

Η διάδεινη κατέβαση τοῦ δεξιοῦ διαράθρου «Σκορπιῶν» Λεωνιδίου.

(Φωτ. "Αννας Πετροχείλου")

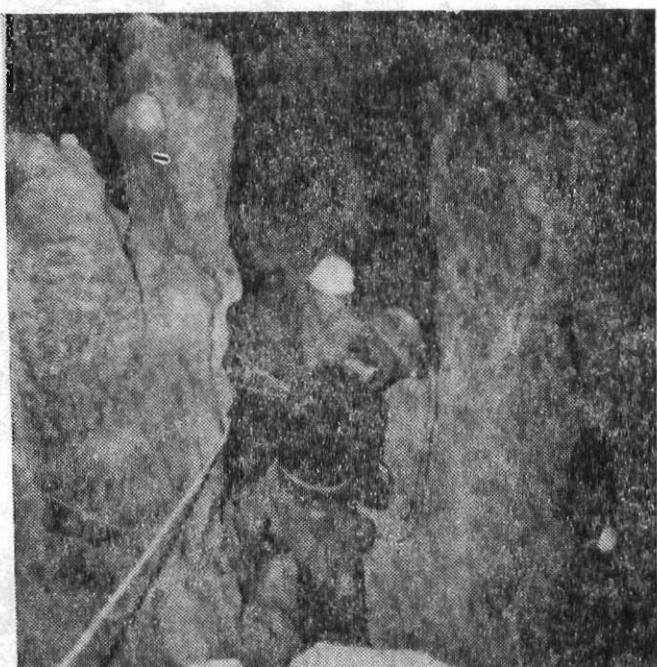
τέρο ἔξωστη κατέβηκε δ Ιωάννης Ιωάννου. Μέχρι τὸ τέριμα τοῦ δεξιοῦ διαράθρου, στὰ 9Ω μ., κατέβηκε δ JEAN-FRANCOIS MIGNOT. Τὸ δάπεδο τοῦ διαράθρου εἶναι καλυμμένο ἀπὸ φερτὰ ψιλικά και ἔχει διαστάσεις 2,50 μ. X 4 μ. Ἐπειδὴ ήταν πολὺ ἐπικίνδυνη ή παραμονὴ στὴν έδαση τοῦ διαράθρου και ἐπειδὴ δὲν παρουσίαζε ιδιαίτερο ἔνδιαφέρον, ὀποφατίστηκε νὰ μὴν κατέβουν ἄλλα ἀτομά: μέχρι τὸ τέλος τοῦ δεξιοῦ διαράθρου.

Αρχίσαμε τὴν προετοιμασία γιὰ τὴν κατάβαση στὸ αριστερὸ δάραθρο. Μὲ κάθετη κατάβαση 20 μ. δρισκόμαστε σὲ θάλαμο μὲ διαστάσεις 18 μ. μῆκος πλάτος στὴν έδαση τῆς καταβάσεως 4 μ. και πρός τὴν συγένεια τοῦ διαράθρου 8 μ. και ύψος δροφῆς 20 μ. Ἐχει πλουσιώτατο διάκοσμο ἀπὸ σταλαχτίτες και δγκώδεις σταλαχτικές πτυχώσεις στὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου, ἐνῶ πρός τὸ τέλος τοῦ θαλάμου ὑπάρχει μεγάλος σταλαγμίτης μὲ διαστάσεις 4 μ. X 4 μ. και μὲ ύψος 2,50 μ.. Μὲ πολὺ κατηφορικό δάπεδο, μὲ μῆκος 14 μ. και δάθος 10 μ., δρισκόμαστε στὸν

μεγάλο έξωστη πού γι' θεξιά του πλευρά είναι: τὸ ἄγοιγμα τῆς συγέχειας τοῦ βαράθρου μὲ διαστάσεις 1,50 μ. X 10 μ. καὶ κάθετη κατάστη 155 μ. μέχρι τὸ τέλος του. Γίγεται γι' ευθεμέτρησις τοῦ βαράθρου ἀπὸ τοὺς JEAN-MARC RELIN καὶ Ἰωάννου. Ἰωάννου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

Γυαρίζοντας τὸ βάθος τοῦ ἀριστεροῦ διαράθρου πού συνολικὰ εἶναι 208 μ., ἔτοιμάσαμε τὰ ὑλικὰ καὶ κατεδήκαμε μέχρι τὸν μεγάλο έξωστη. Κατέδηκαν μέχρι τὸν μεγάλο έξωστη JEAN-FRANCOIS MIGNOT, RAYMOND GAUTIER.

Κατάβασις στὸ δεξιὸ βάραθρο τοῦ στηλαιόν (βαράθρον) «Σκορπιῶν» Λεωνιδίου
(κιταορύφου) βάθους 92 μ. Στὸ βάθος δ κ. Jean Marc Relin.
(θωτ. Α Πετροχείλου)

BRIGITTE MOTROT, SYLVETTE GARIN, DOMINIQUE TURBE, PATRICIA GUILLEMOT καὶ οἱ "Ἐλληνες Δημήτριος Λάγχος, Γεράσιμος Δηλαρᾶς, Γεωργία Ἰωάννου.

Μετὰ τὸν μεγάλο έξωστη κατεδήκαμε 10 μ. σ' ἐναγ πιὸ μικρὸ έξωστη καὶ μέχρις ἐδῶ κατεβάσαμε τὴν λάριπα ποὺ μᾶς ἔδινε φῶς.

Μιὰ γεννήτρια ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένη εἰς τὴν εἰσοδοὺ τοῦ βαράθρου, δυ-

στυχώς χάλασε και άρκεστήκαμε στὸ φῶς τῶν φαγαριῶν τῆς κεφαλῆς. Μέχρι τόυ μικρὸς ἔξωστη κατέθηκε δὲ Ἰωάν. Ἰωάννου. Ο JEAN-MARC RELIN προσπάθησε γὰρ φτίση ἔγαν σταλαγμιτικὸν ἔξωστη ποὺ δρισχόταν 30 μ πιὸ κάτω ἀπὸ τὸν μικρὸν ἔξωστη ἀλλὰ στάθηκε ἀδύνατο διότι δρισκόμαστε διὰ μ. πιὸ δεξιὰ του. Η δεύτερη ἡμέρα τέλειωσε μὲν τὴν ἔξοδό μας ἀπὸ τὸ δάραυθρο καὶ μὲ σχέδια γὰρ τὴν τρίτη ἡμέρα γιὰ τὸ πῶς θὰ κατορθώναμε μὲ τὰ ὄλικὰ ποὺ εἶχαμε νὰ κατέβουμε στὸ βαθύτερο τμῆμα τοῦ δαράθρου.

ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ

Ἄπὸ τὸν μεγάλο ἔξωστη μεταφέραμε πιὸ ἀριστερὰ τὶς σκάλες, ὥστε νὰ συναγτήσουμε στὰ 40 μ. τὸν σταλαγμιτικὸν ἔξωστη, διότι διὰ δὲν ὑπῆρχε ἡ στάσις αὐτῆς στὴν καθέτη κατάβαση τῶν 155 μ. Ήταν ἀδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κατάβασις χωρὶς τὴν διοήθεια δαρούληκου. Καὶ πάλι ἡ ἀντιμετώπιση μᾶς τόσο κουραστικῆς καταβάσεως μὲν ἀγεμόσκαλα καὶ σχοινὶ ἦταν πολὺ σοδαρὸ πρόσθλημα γιὰ ἐκείνους ποὺ Ήταν κατέβαιναν μέχρι τὸ τέλος. Η ἀσφάλεια μεταφέρθηκε στὸν μικρὸν ἔξωστη ἀλλὰ τὸ σύγολον τῶν ὄλικῶν παρέμεινε στὸν μεγάλο ἔξωστη. Η δάση τῆς καταβάσεως εἶγαν πολὺ διακοσμημένη καὶ ἔχει διαστάσεις 10 μ. μῆκος καὶ πλάτος 4 μ., ἀριστερὰ τὸ δάπεδο μικρὴ λεκάνη συλλογῆς νεροῦ καὶ πολλοὶ λευκοὶ σταλαγμῖτες μὲν ὕψος 1 μ. Στὸ σημεῖο αὐτὸν ὑπῆρχε καὶ τὸ πιῶμα φιδιοῦ, πρόσθατα δημος πεσμένου κατὰ λάθος στὸ δάραυθρο. Δεξιὰ στὸ δάπεδο, ἀνάμεσα ἀπὸ μεγάλους δγκολίθους μὲν μῆκος 20 μ. καὶ διάθος 13 μ. τελειώνει τὸ δάραυθρο μὲν μεγάλες λεκάνες συλλογῆς νεροῦ. Τὸ δάπεδο εἶγαν καλυμμένο μὲν σταλαγμιτικὸν ὄλικὸ καὶ δγκολίθους. Φαίγεται: Ήτε τὸ δάραυθρο τυγεχῆσε καὶ κάτω ἀπὸ τὶς λεκάνες συλλογῆς νεροῦ.

Ἐν κατάβαση καὶ ἀνδρασῃ ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ δάραυθρο μὲν τὸ συνολικὸ δάθος τῶν 208 μ. δήρχεται 14 ὥρες. Μέχρι τὸ βαθύτερο σημεῖο κατέβηκαν μόνοι δύο σπηλαιολόγοι, οἱ JEAN-MARC RELIN καὶ Ἰωάν. Ἰωάννου.

Πολὺ ἔξυπηρέτησε τὸ τηλέφωνο στὴν ἔρευνα τοῦ δαράθρου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΗΜΕΡΑ

Ἡ τετάρτη ἡμέρα ἀφιερώθηκε στὴν συλλογὴ τῶν ὄλικῶν καὶ τὴν ἔξοδό τους ἀπὸ τὸ δάραυθρο.

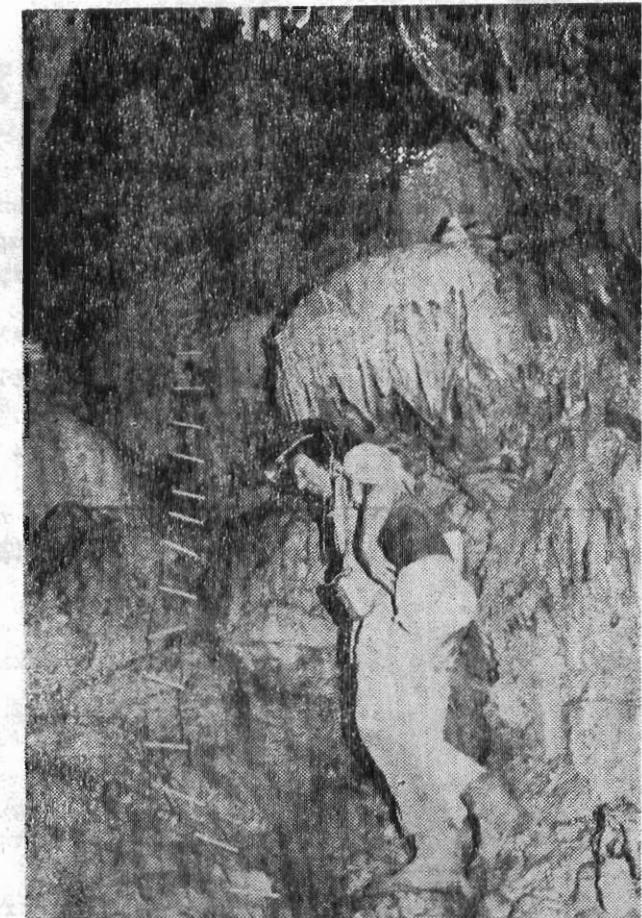
Σὰν χῷρος ὅπνου τῆς ἀποστολῆς χρησιμοποιήθηκε ἡ τσιμενταυλὴ στὸ ἐκκλησάκι τοῦ Προφήτη Ἡλία. Ἡ στέργα τοῦ νεροῦ τῆς ἐκκλησίας ἐκάλυψε τὶς ἀνάγκες μας.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τὸ συνολικὸ δάθος τοῦ ἀριστεροῦ δαράθρου εἶγαν 208 μ. καὶ τοῦ δεξιοῦ 92 μ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ — ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Δέν παρετηρήθη κανένα εύρημα όπως τιμῆμα άγγείου στήν έπιφάνεια τοῦ δαπέδου δλοκλήρου τοῦ βαράθρου. Έπίσης ούτε άστα πού νὰ παρουσιάζουν ένδιαφέρον. Δέν είναι γνωστός κανένας θρύλος ή παράδοση γιὰ τὸ βάραθρο αὐτό, γιατὶ

Κατάβασις στὸ ἀριστερὸ βάραθρο τοῦ σπηλαίου (βαράθρου)
«Σκορπιῶν». Κατακορύφου βάθους 208 μ. Στὴ φωτογραφία δ κ. I. Ιωάννου.

(Φωτ. Jean-Marc Relin)

λίγοι τὸ γνωρίζουν καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ ύποπτεύονται διὰ είναι τὸ βαθύτερο μέχρι σήμερα Ελληνικὸ βάραθρο.

ΤΟΥΓΡΙΣΜΟΣ

Τὸ δέ δάραθρο τῶν Σκορπιῶν παρουσιάζει μεγάλο τουριστικό ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀξιοποίησή του ὑπάρχουν τεχνικὰ προδλήματα καὶ θεωρηθεῖσαν μεγάλες δαπάνες. Στὸ μέλλον εἶναι δυνατόν ν^ο ἀξιοποιηθῆ ἀφοῦ γίνεται τούτην νὰ ἔνωση τὴν δάση του μὲ τὴν ἔξωτερην ἐπιφάνεια. Ἀπὸ τὴν δάση του δάραθρου ἔως τὴν εἰσοδό του ἡ μέχρις ἐνδέ τμῆματά του εἶναι δυνατόν νὰ τοποθετηθῇ ἀγελκυστήρας, δοποίος θὰ προσφέρῃ στοὺς ἐπισκέπτες τὴν εὐχέρειαν νὰ παρατηροῦν τὰ στολισμένα τοιχώματα τοῦ δάραθρου, καθὼς θὰ φωτίζονται ἀπὸ προβολεῖς ποὺ θὰ φέρη πάνω του δομές ἀγελκυστήρας σὲ κατάλληλα σημεῖα του.

Νομίζουμε διτὶ προβλήματα τεχνικὰ καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι ἐμπόδια γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἀξιοποίησεως τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ μνημείου τῆς χώρας, ἀλλὰ χρειάζονται οἱ ἀνθρώποι ποὺ θὰ ἀγαλάδουν τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν διευθέτησή του.

Θεωρεῖται ωὲς τὸ διαθύτερο γνωστὸ δάραθρο. Ἐπίσης γιὰ πρώτη φορὰ σπηλαιολόγοι κατέβηκαν σὲ δάσος 208 μ. στὴν Ἐλλάδα. Ἡ δεύτερη μεγαλύτερη κατάβαση σὲ δάραθρο εἶναι ἐκείνη ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ δάραθρο Ἀγκάθη Χαλκιοπούλων Ἀμφιλοχίας μὲ δάσος 187,50 μ. Ἡ κατάβασις ὅμως αὐτὴν εἶχε γίνει μὲ δάραοντο καὶ δχι μὲ ἀνεμόσκαλες καὶ ἀναρριχητικὰ σχοινιά. Στὸ Ἀγκάθη εἶχε κατέβει δὲ εἰλιμηστος Ιωάν. Πετρόχειλος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Τὸ δυομά του πῆρε τὸ δάραθρο τῶν «Σκορπιῶν» ἀπὸ τοὺς σκορπιοὺς ποὺ δρέθηκαν στὴν εἰσοδό του.

Χρειάζεται νὰ γίνη κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν δροχοπτίσεων ρίψις φλουρεσαίνης ἐντὸς τοῦ δάραθρου γιὰ νὰ διαπιστωθῇ μὲ ποιὲς πηγὲς τῆς περιοχῆς συγκοινωνεῖ καὶ τὶς τροφοδοτεῖ μὲ τὰ νερά ποὺ δέχεται τὸ δάραθρο. Ἰσως νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὴν πηγὴ ποὺ δρίσκεται στὴν παραλία τοῦ Λεωνίδου, αὐτὸς διμως ἡ ἔρευνα εἶναι δυνατόν νὰ διαπιστώσῃ.

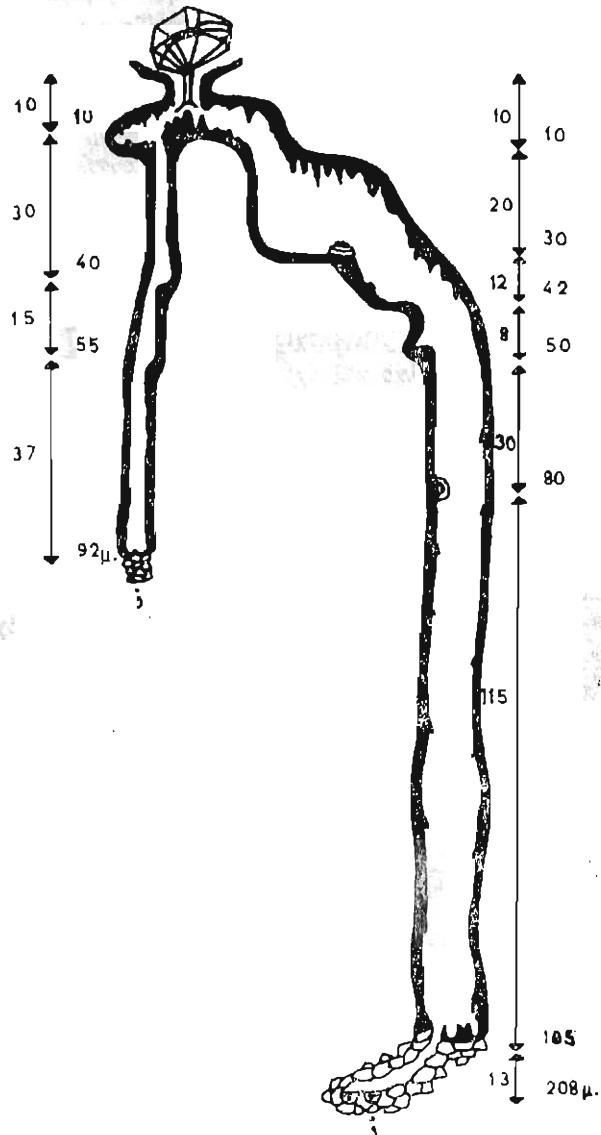
Δημ. Γ. Γ. Η πρόσκληση Νίκος Αντωνίου
Ζωγραφική —
Εργαστήρας 9-763

ΒΑΡΑΟΡΟ ΣΚΟΡΠΙΩΝ.. ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΘΕΤΟΥ ΤΟΜΗΣ ΙΩΑΝ.ΙΩΑΝΝΟΥ

ΚΛΙΜΑΞ 1:1.000 Α.Σ.Μ. Ε.Σ.Ε. 4.332

0 10 20 30 40 50 M

Le gouffre « Scorpion » de Prophète Elie à Leonidion

No S. S. G. 4332 Par Jean Ioannou

Ce gouffre est situé à une distance de 200 m. et plus haut que la petite église du Prophète Elie, près de la ville Leonidion.

Le gouffre n'était pas connu et c'est Mr G. Giouzelis qui nous a indiqué l'entrée de celui-ci ainsi que celle de la grotte «Dionysos» de St Nicolas de Syntza.

Le gouffre fut exploré à l'occasion de la rencontre Franco - Hellenique au mois d'Août. 1973. Ont coparticipé les étudiants de l'Université de Tours : I.- M. Relin, D. Turbe, P. Guillemot, Br. Motrot, S. Garin, G. Relin, J.- Mignot, R. Gautier, et de la part de la S.S.G. Mme Petrochilos, Mme An Birgin, et Mrs D. Liagos, G. Dilaras, E. Vavmacas, D. Alfieris, Melle G. Ioannou et le présent auteur. L'exploration a duré 4 jours. Le gouffre se divise en deux sections. Celle, à droite, présenté une profondeur verticale de 92 m., et Meur J.- F. Mignot seulement a touché le fond. A l'autre section (à gauche) Mr J.- M. Relin et le présent auteur sont descendus jusqu'au fond, profondeur totale 208 m.

Ce gouffre est le plus profond entre les gouffres connus en Grèce, où des spéléologues sont descendus jusqu'à 208 m. de profondeur.

Sa mise en valeur touristique pourrait être réalisée en installant un ascenseur à l'intérieur, et en ouvrant un tunnel de la surface du sol jusque à son fond.